

Γεωργίου Σύρκα

Τῇ 20ῃ Ἰουλίου

Μνήμη τοῦ Ἅγιου ἐνδόξου Προφήτου
Ἡλιού τοῦ Θεοβίτου

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν

Ὕχος Α΄ πα

Ἄγιος Κυριε Εν πενθανάσθα προσεύξεε
εισάσα ανουσοοο ον μου εισάσα ανου
προσεύξασθα προσεύξασθα προσεύξασθα
ον μου ουκυ υπρεπειε Κυριε ιε
οι ει ειε πενθανάσθα προσεύξασθα
εισάσα ανουσοοο ον μου ου προ
προσεύξασθα προσεύξασθα προσεύξασθα
ο σχεσ τη φωνη τη τη νη πενθενεε
προσεύξασθα προσεύξασθα προσεύξασθα
ωωω ωμου εν τω πενθανάσθα προσεύξασθα
εισάσα ανουσοοο ει εισάσα ανουσοοο
προσεύξασθα προσεύξασθα προσεύξασθα
ον μου ουκυ υπρεπειε Κυριε ιε
ναι ἀγγέως ... προσεύξασθα προσεύξασθα
..... εισαγου δο ον μουσουκυ υπρεπειε.

π̄ — — — —
 Κατευ όηγήν η η η τω η πρόο ο ο
 — — — —
 εε ευ χη η η η μου ως όη μι ι, α
 — — — —
 α μα α α ε νω ω πι ο ο ο ον μου
 — — — —
 ε παρεις τω ων χει ει ρωμη μου όη οι α ε
 — — — —
 ερε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 — — — —
 μου οο ον μου Κυ υ ρι ι ι ι ε

καί ἀλλέως

ει εα α α μου οο ον μου ου Κυ υ υ υ
 — — — —
 ρι ι ι ι ε

Προσόμοια

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

π̄ — — — —
 Ο τογ Θεεβι ι την Η όι ι αν πυ ρι νω ω
 — — — —
 α αρ μα ατι α πο της γη ης οι ατιρ μον
 — — — —
 με τα όη με νο ος λο γε ται στουτου ι ιε ει
 — — — —
 αις σωωθον η μαστρα πι ετωμας εεδογκαζοντας ωαι
 — — — —
 την αυ τουευτε χουουν τας χαρμονι ωως όηι αμημα

κατανοήσεις της θεοφανίας
και γένεσης της θεοπάτης
Δις.

~~~~~

Ων θεογένεια μετωπή από εν αυτού ραγεπτη
τεθεὶς επί αυτού είναι θεού την πατρόσου
ειδώλον μηδὲ ούτε ούτε μαυρόφων τι
ζουσαγεί παταί αρματιδεί εποχουσου με
νοστεθεὶς πατρός τον ουρανού διπτεευ εις
έξειν πρεπεις θεομαχομενος θεείς οοπτεεις
Δις.

Τους λεπτούς της αιτίαν υπνούσης ημέρας και απότελε
εργασίας τον ουρανό ου τη γλωττής επι της
του μηνού βρειτείν επειδεινοντα πυρπολη
θειεις γιασαι αιονίδεις επιγνωσίτης μηνού της ε
πι δούλεις διαπλανούσεις μηδὲ ουρανού
ουρανού πι της.

Δοξαστικόν
· Ήχος πίνακας

περιπέτερον επιτάχει τον πόλεμον
 υέ ε Δούον ο ο ο ξαπατριώναι
 αι αι γιώναι α τινάι
 πολεμούνται την πόλην
 ω ω ω πνεύμενον ε ε ε ε ευ ματι

 περιπέτερον επιτάχει τον πόλεμον
 Δε ε ε ευτειωνορθίδονο ξωντο ευ
 υώνει πονητην πονητην
 υ υ υ επονητην πονητην πονητην
 εν με ερον εν τω παντεε ε ε ε ε πτωω
 πονητην πονητην πονητην
 ωνα α ω των θεον πονητην πονητην
 πονητην πονητην
 ω ω ω ω ω φανηνωνα α εω ω ω μεν
 πονητην πονητην πονητην
 ε να αρμόνιον ον με ε ε ε γος τω
 πονητην πονητην
 του ου ου ου ου δοξα α α εα α α αντι
 πονητην πονητην πονητην
 χριτεων ω ω τω ω θε ε ε ω ω ω
 πονητην πονητην πονητην
 ω ω ω μων υαι αι ε εν χα αρα α υαι
 πονητην πονητην πονητην
 α γα α αλατι α α α α α α εν α να
 πονητην πονητην πονητην
 βο ω ω ω ω ω ω μεν χαι αι αι αιροι

οις ε πι γει ει ει ε α α α αρτε ε ε
 ε λε uai ou φα α α νι ε α ανδρω
 ε ω πι Η γι ι ι ι ι α με γα γω
 ω ω ω ω ω ω ω υ με ε ε. Χαι αι αι
 ρολοις ο δι πγηη η ηντην χα α ριγαραθε
 ου ου ου ου μι εα α α με νο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ε γιεσαι ε παα αγε
 βα α α εμι ι ι ε Χαι ρε τε αγ τι
 γη η πτο ο ο ρεσ θε εφ μοι και προ βτα α ται
 και αι αι α α τροι των ψυ χων και τω ω ω ω
 ω ω ω μα ε α τω ων του δι ι γο ο χρι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ου ου ου ου ου ου ου α πο πα α ενε
 προ ο ο βο ο γης ε ε γαρ τι ι ι ας
 και αι α ετα α α εε ε ε και πε ρι ετα

α α εε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 παν τοι οι ω ω ω γινθεν υ νων ζυ τρωωω
 του πι ειως : ε ευ τε γου ου ου ουντας την
 πανε ε ο ορτον μην η η μην ην υ
 υ μω ω ω ων.

Καί νῦν. Θεοτοκίον: Τίς μή μακαρίσει σε.

Εἴσοδος. Φῶς ίλαρόν καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Εἰς Ἀρτοκλασίαν. Ἰδιόμελον Λιτῆς.

Ἐχος ♀ Πα.

Πνευματι υοιοις α α α εμα α α ει τους
 προ ο φη η τα α ας του χρι ιετου α α α
 παντες ε ευ φη μη η η ρεωωω ω μεν
 Η ζι αεραφ ο ο ο Θε εεβι ι της ου ρα
 νο δρομοστε ε γο ο νε εγ υαι μη λωτη

Καὶ οὐδεὶς τοντὸν καὶ αριγεῖ
 δεὶς εἴπει ξακατόντος πᾶν τὸν παταράθε
 εἰς πάντας τοὺς οὓς οὐχὶ οὐδέποτε θεοὶ^{τί}
 την οἰωνούμενην γην καὶ νεόδειξιν εἰς ει
 χθῆντην την πατεράν πρεσβευτὸν τε εἰς αὐτούς
 πατεράντως υπὲρ εφτῶν ων ψυχῶν
 ων την πατεράν μωρῶν καὶ πατεράντων.

Καί ἡ Ἀκολουθία Ἀρτοκλασίας.

Ἄπόστιχα

Ο ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ἔχος Δ' ἄλτος.

Ο προευλόγην ψεως ων την αεμενος
 ο εγ βαρνος ατεγος ο νους ο πυρινος ο
 ε πουρανιος ανθρωπος ο τηνδευτερας χρι
 ειους εγε ευεως θεος προδρομος Η γιας
 ο εγ δοξος των προφητων αρηπιν πνευματι

— καὶ τὰς αὐτὰς πάσας
 καὶ γένες τοὺς φίλους γένες οφειλούς πάντη
 — — — — —
 τοῦ φίλου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ μηνυμάτων οὐ ταῖς
 — — — — —
 πρεσβείαις αἱ αἱρέσθαι αἱ φίλοι τοῦ θεοῦ εούς
 — — — — —
 χριστεόθεος οὐ μωρός αἱ ποιησαπταντοῖοι
 — — — — —
 οἱ αἱ τοῦ δόγματος αἱ νομαγητοί

Στίχ.: Μη απέτελε σύε τῷ χριστεῷ μου οὐαὶ εντοῖς
 προφητῶν ταῖς μου μηνιν πονηρεῖς είσαι.
 Οὐ φαντοῦσαν καὶ αἱ οἱ προφῆταις
 εἰς τὸ μέσον αἱ παντάς αἱ ποιησαπταντοῖοι εἰ δώδεκα
 τοῦ Ιησοῦ τῇ εὐτορνευσανταναιτοῖοι εἰ δώδεκα
 προστελέται οἱ πάντες μενοί νε
 φειδαστοί εἰσινται τοῦ θεοῦ μηνούς
 παντούς τῷ εἰς αἴτιον εἰσινται τοῦ θεοῦ
 εν τῷ εἰς μουδίαι αἱ στοματοῖοι οὐ τοῖς

υ πα αρχει ει ε στι α τωρυν ως α φύο
νως η μι ιν πα ρε χο με νος δ' α νε υλαγη
τον χα α αριν τοις πι στως αυ τον γε ραι ρους ειν

Στίχ.: Συ ε ρευς ειστον αι ω ω να υα
τα την τα α διν Μεγχιεδεν.

Ο των αρ ρη η των ε ποπ της μη δη ρι
ων ευ τα Ι ορ δα νει α ρει θραδι ερ ρη
ξας ευ την α πα την ε τε φρω γασ την των ει
την πα ετρα πη των θειει ει ω ων ρη μα των
ευ ε πα ρανο μη γαν τα η λεγ ξας α ναντα
και ε ρεις ε θα να τω γασ της α νο μι ας
πα ει ην γι ι αν ευ χη η ε νε πρη γας
και τους φρω γω ω δει εις του λαος γου νυν των
πα θη μα των υαι θηι ψε ων αν θραυας Η

— — — — —
λι ου ενι πρεεβει ει ει ασθ τω γαρ ρι ε
— — — — —
να πο μα ρανον.

Δοξαστικόν. Ἡχος Π' Πα

π σα — — — —
λε ε Δο ο ο ο ξα πατρι ι ι ι υαι
— — — — —
αι αι γι ι ω υαι α αρι ι ω κνεευμα
— — — — —
α α τι
π — — — — —
προφη τα υη ν η η η ρυ υ ξ χριστος
— — — — —
του υρο ο ο γου τη νη με ε ε γα α αλω
— — — — —
ευ υ υ υ νης ου δε ποτε ε χω ω ρι
— — — — —
ι ι ζη υαι ε υα α ετω ω ω α α α ειε
— — — — —
νου ου ου ουγι ι α α ει ει πα α α ρι ι
— — — — —
ι ι ι ι ετα α εαι εν τοις υ υι ι ετοις
— — — — —
λει ει ει του ουργωγ την οι υου με ε γη η γη
— — — — —
ε ευ γο ο οργις πανταχου ου 5000
— — — — —
ξα γο ο ο ο με ε 50 ξα γο ο ο με ενος

προσκυνεῖται τὸν θεόν τοις ψυχαῖς αἰσθαντοῖς
οὐδὲν ταῖς αἰσθαντοῖς ψυχαῖς αἰσθαντοῖς
ταῖς ψυχαῖς αἰσθαντοῖς μωῶν αὐτοῖς

Καί νῦν: Θεοτοκίον. Θεοτόκε σύ εἰ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον

Ταχύ προκατάλαβε. Ἡχος Δ' Δι

Οὐετερούσιος ἀγρέλος τῶν προφητῶν πολὺ^{τε}
ἀρητις οὐδετερούσιος προδρόμος τῆς παρθενίας
ας Χριστού καὶ ας οὐετερούσιος αὐτοῖς
καταπεμψας τοῖς εἰς τὴν χαριν τον
κούς από διώκεις καὶ λεπρούς καθαρίζει
διονομούσιος οὐαὶ τοῖς τιμωρεῖσιν αὐτοῖς βρυτεῖαι

Δόξα: Τό αὐτό. Καί νῦν: Θεοτοκίον.

Τό απειπετερούσιος από μερισμούσιοις αγρέλοις

ατηνω ετον μυστηριον δι α σου θεο το
 αε τοις ε πι γης περα γε ρωται θεος εν
 α συρ χυτω ε νωρει εαριου με νοσοι σταυρω
 ε ποσει ως υ περη μων υαταθε ξαμενος
 δι ου α να ετη εαστον πρωτο ο πια
 ετον ε γενεν εν ιαγαστου τας ψυ χακις η
 μωω ωωω ων.

Εις τόν "Ορθρον

Καθίσματα. Τόν τάφον σου Σωτήρ.

Ηχος Α' ♀ Πα ♀

φωετην ραπαμφανη διφρη ζα α τηγκηφ
 φορον υαι αγρε ιον εαριι ζη ιον πνεσοντα
 ινει ου δυεε βει αγτρε ε ποντα α παρα νο
 μους ε γε ερ χοντα υο ρυ φαι αι ον τε των προφη
 τω ωγ εν εμφω νως υαταγρε ε ιο μεν μα υαρ ινε

— πατέρες τούτους —
πάτερ ον μας Θρόνου φρεσού

Δόξα. Καί νῦν. Θεοτοκίον.

— Μαριαμί α το σεπτο ογ του Δεκτο ο το υδο
χει ογ α να επιβούν μας πε πτωυσο ο τας
εις χαος δει νης α πο γνωωγεω ως υαι
πται εματων υαι λιψι ψεων ευ γαρ πε ε φυ μας
α μαρτωλωων εω τη ρι α υαι βον η θει
α υαι υφαται α α προ ετασι α υαι ωζειστος
δου ου θεους εου

— Θεωω δι α ρε τη νης α υφαιρουσους υαι
εινης ου φα ανι ον χωνηη ε πι γη νης
ρι ω τευς εις χωηη δε της χαριτο ος
αε υτη μενος μα υα α ρι ε σοις φυ εη
η μα ει χαι δα θα νο ον τα ε γειρεις

με νεισθα αφιαρτοσυρειτων ει σε ε τι θα
νατου Η λι α ψε ο ο πνευστε.

Δόξα. Και νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄντε ερασε Θεου ου ε πι ετα αμενά
παντες παρθε ε νον α γη όω ως ναι μετα το
ονον φα νει σαν οι πο όω υα τα φε ευ ρον
τε ει προστην έννα γα όδο ο τη τα ε ε γαρ
ε ε χο μεν α μαρτω γοι οι προ στασι αν
ει αε υτη η μεθα εν πει φα εμοι οις γω τη
ρι αν την μο γην πα να α μωμον.

«Ἐκ νεότητός μου» καί τό Προκείμενον

Ἔχος ὁ αὐτός.

Ἐισπα α εαν την γην ε ξη παθεν ο φιλοοργος
αυ του ειστα πε φα τα της οι αου με
νης τα φη μα τα αυ του. Δίς.

Το τρίτον::

Εἰς πασαντηγρον εἴη η γένει
ο φύο ορ τοσ αυ του ου ου

καί ο ἀριστ. χορός:

καὶ εἰς τὰ πέρατα τῶν οἱ θεοὶ μεεντις
τὰ ρη ματα αυτού ου ουσου ου ουσου ου

‘Ο ιερεύς: “Οτι “Αγιος ει... Πᾶσα πνοή.

Πα α σα πνοη αι νε σα τω τον Κυριον
Δις.

Τό τρίτον

Αι νε σα τω πνοη η η η
Πα σα τον Κυ ρι ο ο ο ο ον

Εὐαγγέλιον. Δόξα τοῦ σοῦ Προφήτου.

Καί νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου καί τῷ Ἰδιόμελον Λιτῆς
«Πνευματικοῖς ἄσμασι» "Ηχου Α' μετά στίχου

πέρατα - σα - - - - -
η ξε η μων εχενθόν με ο θεος... η εξα
πειθοντο ανο ο μη μαα α α μου. η

Κανών
'Ωδή Α'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Ἐνέχος πλ. Δ' Γα.

Ἄρι ε του Θε ου πρέπειε υ περη μων.

Νε γε αρωμε νην την ψυ χην μου χω εγονες
την της χη ν ρασυιον μαι α ρε ταις θει
αις μαυαρ ιατα λαμπρυνον μαι προς χωνη
ο δη γηνον ιαιτης αι ω νι χου ου εντρυ
φης α να α δει ξον με το χον μου ιατα τριφεν
ε φι ε με νον

"Αγιε τοῦ Θεοῦ.

Ἐν τω σε τι υτε σιναι σος με μη η ται γε
νη τωρ με ε γι λετον με α γη θως θαυμα
πυργαρει τι χο με νον φησι τε εκαργανουμε
νον δ σε τε θε α ται μα α ιαρδι ο ταις

εαὶ αἱς Σαρανῆς εἰς ῥῦσαι με πυρόσαι
ω γι τοντος δ

΄Ωδή Γ΄ Ούρανίας ἀψίδος.

΄Ηχος ὁ αὐτός.

Γάρ τι ε του Θεού πρεερευε ν περη μων δ

δι ε πειστησαι εχυνης ως δυσμενει εις ε
κτεινας εν δοξε προφητατωνει ω κη αω
ευ πυργο ζου μενος δ ο θεον αραναζωει Τωρης
αι εχυνης με εργων δ ιαι δι αι ω γι τοντος πυ
ρος ε γαρ πασοι δ

΄Αγιε τοῦ Θεοῦ...

δ Σε προβαλλο μαι πρεερευν Σροστον Θεο ο ου
με τι επον δ σω ζειν με δυναμενον γασις
καναφ ηα ηωει ως προ οε πι ηαμηντι τη

— — — — — ^ς σα σα — — —
τα πεινη μουδε η ει ^ς υαι μη ν περι δης
με παρανα γουνταε ^ς

— ^ς σα σα σα — — —
Δο γα Πατρι υαι γι ω υαι Αγι ω Πνευματι
..... ^ς σα σα — — —
δι Με τα γυ .γει Θε ο οσ γε ο παν
— — — ^ς σα σα — — —
τουρ γο οσ εν δο γε ^ς παχαι Η γι ου διορ γε
— ^ς σα σα — — —
ου τρεφων Προφηταε ^ς ον ει δυ γε πνευτης
— — — — — ^ς σα σα — — —
αι ω γι ου τρεφης με ^ς υαι γω τοσ του μελανη
— ^ς σα σα — — —
τοσ ποι η εαι με το χον ^ς

Θεοτοκίον.

— ^ς σα σα — — —
και νυν υαι α ει υαι εισ τους αι ω γας των
— ^ς σα σα — — —
αι ω ω νων Λ μην ^ς
— ^ς σα σα — — —
Α δι ο δευτε πυ υ γη η προς Θε ο ον
— ^ς σα σα — — —
φε ρους εα ^ς πυ γας με τα νοι ας μοι Κο ρη
— ^ς σα σα — — —
α νοι γη ον δε ο μαι ^ς α πο υα υαι ρους εα ^ς

— — — — — — — — —
α μαρ τι ων μουτον ρυ πον δ οκ βροιστου ε
— — — — — — — — —
γε ους εου υε ο χα ρι τω τε ε ε ε ε ε

Κάθισμα: Τήν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ηχος Π Δ' Νη.

ν — — — — — — — — —
δ Οι προφη της του ο ον τως υειουρωτος τους
— — — — — — — — —
προφη τας του ψε ευ δους υα τα βαλην εντου ου
— — — — — — — —
τω δι η λεγκα ασ λ χα α αβ α γο μπεαυτα
— — — — — — — —
μη προ ευ νειν δι δαξιαστω βα α αγπανενδο
— — — — — — — —
κε υαι ευ χη αι τη εασ εκ υ υ ψουνταγαμα
— — — — — — — —
τα δ ο υεγ υαι πυ ρι νω α νε γη τη φινεν
— — — — — — — —
δο ο εη δ ο χη η μα τι με ταρει ο οι
— — — — — — — —
δι φρη λα α της προσκυρι ον δι α του το βο
— — — — — — — —
ο ω με εν εοι πρεερε ε χρι τεωω τω θε
— — — — — — — —
γ των πται εμα α των α φεβιν δωρηε α σαι τοι ε
— — — — — — — —
ορταζουνει πο ο ο υε την α γι αν μηνη μηνη εον

Θεοτοκίον:

Ἄσπερ μή νον οὐαί μό ο
νηγεντον ναι ἔι θε απορωτευουσαν
θεον εαρι θπα α εαι μα να ριχο με εγρεν
νε αι αι των ανθρωπω παν το γαρ η υρε ευη
νω γεν εν δοι οι της θεο τη τος ναι ως βρεφε
θη λα κειστον ιτι ι ετην ναικυρι ον δο θεν
των Αγ γε γων ναι ανθρωπω πωντο γε ενος α
ἔι ι ι ως δο ξακουσι ι τον παναριον
το υον βονδυαι ευμερωνως βο ο ω με εν δοι θρε
πι ι ι ειει τον α απορων το υον βονου
ου ου ου ου.

Κοντάκιον - Οίκος - Ἡ κατάληξις.

Τον μονον φυγα ανθρωπο ο ο ον

Καταβασίαι: Ἀνοίξω το στόμα μου.
Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου... Ἐξαποστειλάριον.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε. Ἡχος Γ' ii Γα.

φῶς εν πυ ρι νω τε ὅρι επ πω ου ρανοδρό^{μο}
μο ον σε δει ἔαν αρ ματη λατην || λι
καταβασίαι αν ου να τη ναγωωεν ο γως
πυρ γαρ εν γλωσση πη γι || γη ειγαν
εας υατω δυαι α νε ἔη ρα α νασ ομβρός

Θεοτοκίον.

φῶς η τε νουσα παρέε ε γε δυσω πη γον
εαι αισ πρεερει αισ τον γον γι ον θε ο το ο
πη δησ οι μην ρη βαι αι υαι γωεαι του αι
ω γι ου ου με βιο ο τους τον πεκοι ότα δη^{τη}
εη σε κτη α αν τι λη ψει.

Εἰς τούς Αἴνους
Ἡχος Πτ̄ Δ' Νη.

Ἐκεῖνος πάντα τὰ τέλη
διεπάτε καὶ πάντα τὰ τέλη
τὸν Κυρρόν ἀντιτίθεται
τὸν Κυρρόν ευτελέων οὐ
διεπάτε τὰ τέλη τὰ τέλη
οὐρανῶν αὐτῶν αἱ αἱ αἱ νείει εἰ τε αὐ
τοῦ οὐρανοῦ τοῖς ψυχαῖς επιτοῖς θεοῖς
πρέπει πειει τούτον μνοστῷ φωνῇ θεέει.

Ἐάν δὲ βάσις εἶναι ὑψηλή.

* . . . πάντα τὰ τέλη τὰ τέλη
ευτελέων οὐρανῶν αὐτῶν αἱ αἱ
τὰ τέλη τὰ τέλη τὰ τέλη . . .
νείει εἰ τε αὐτὸν οὐρανοῖς αὐτοῖς οὐρανοῖς.

Ἐκεῖνος πάντα τὰ τέλη
ἀλλαγέται τὰ τέλη τὰ τέλη
οὐρανῶν τοῖς ψυχαῖς αἱ αἱ αἱ αἱ τοῖς θεοῖς
νείει εἰ εἰ εἰ τε αὐτὸν πάντα τὰ τέλη
να αἱ αἱ αἱ μείσα αἱ αἱ αἱ οὐρανοὺς οὐρανοῖς πρέ-

επειδη υπερβατησαν
ε πει ει υ υ μνος τω ω ω θεε εεω

Ἐάν ἡ βάσις είναι ύψηλή.

* . . . διατάξεις αιώνας αμεισασαν
του ου ζοι πρετερειαν
του ου ζοι πρετερειαν

Προσόμοια: Τί ύμᾶς καλέσωμεν "Αγιοι. Ήχος ὁ αὐτός

Στίχος:

διατάξεις αιώνας αμεισασαν
του ου ζοι πρετερειαν

διατάξεις αιώνας αμεισασαν
του ου ζοι πρετερειαν

θερπυρατη γαρ εσθιαι δυς ει βελεις υα τη
 να γω εας Ι αε ε τε ευ ε του εω ινι ναι τας
 ψυχας η π μων

Στίχ.:

Οι νει ει τε αυτόν ἐν τοιχω σάγπιρρος....
 εν ψαλτη ρι ω ναι υι ιαρα

Tó αύτό

Στίχ.: Οι νει τε αυτον εν τοιχω σαρωναι χο
 ρων οι νει ει τε αυτον εν χορ δαιαται ναι
 ορ γα γω
 Ζηλωτου κυρι ου ου πι ρου μεγον
 παρανο μους βασι λεισε δι ε ξηλεγκας
 εροδρως της οι εχυ γης ε πεισε ε ιανα
 τω εας θερμως α γη η η η η η φαστυρεν
 ι δα τι ι παρα δοξον τροφη η η η η η

Ε — γ — σε — κα — ε — τ — ε — τ — ε —
 δε α α γε ωρην το ου ε πηγας ιανα
 ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε —
 α ματα Ι ορδανιαστην μηνω την ησου
 ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε —
 δι ε τε μεσι υε ε τε ευ ε του ρωμηναιτας
 ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε —
 ψυχας η μηνως

Στίχ.

ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε —
 δ Οι γει τε αυτον εν υμβάλοις εύηκοις..
 ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε —
 δ παγαπνοναινεα α α τωω τον κυριον

ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε —
 δ Ο τε ευ προφητην τα α υατεδεκτης, ε
 ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε —
 πι γησως α γη πιωστην ε που δανιστων
 ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε —
 την χωρην εν γε αυτωτην ε γη ποστα
 ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε —
 τον πλουτων ια ρο ο ο ο ο ο ο ο τα γοιοις
 ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε —
 ευ εη μα ει ιν α νεγκης διανα α α α
 ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε —
 α α του υρειειτων ε τι γε υ δι ε μεινας
 ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε — ε —
 αρ μακυροος ε πι βεβηνας δια ιε ε πι

ος α νυ φου μενος Ι υε ε τε ευ ε του
εω θη ναι τασψυ χα ας η η μων

Δοξαστικόν. Ἡχος ὁ αὐτός.

δε δο ο κα πα α τρι ι ι ι ι ι ι
ω ω ω ω ω ι ι ι ι ι ι ι
ε ε ε ε ε ι ι ι ι ι ι ι
μα α τι δ

δ Των Προφητων των τους α α πραιμονα
ας ιαι παμφα α εις ζω ετη η ρας της οι οι
που ου με ε ε γης εν υ υ υ υ μνοις
τι μη η ζω μεν πι ετοι Η ηι ι ι
α αν ιαι αι έ λιε γαι αι αι αι αι ιαι
ε ηι λιε γαι αι αι ογδιαι Χριετωτ ει
βο ο η η ζω ω ω μεν χαρηρο ο γι ιωω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ε ευ σπια α

¶

αρχνε ε Κυ υ υ υ υ ρι ε
 παράσκουτω ω λα α α ω ω ω 60υ
 ε ρα ε ε ε λε ε ε 0 0 0 0.

Kai νυν. Θεοτοκίον. Ἡχος ὁ αὐτός.

δ Kai νυ υν υαι α ει ει υαι ειστους αι ωνας
 τωγ αι ωνων Α μην.
 δ Δε ε σποι γα προέδεξαι τα δε η η 6ει
 ειστων δουλωγεου υαι λυτρωεαι η μας α πο
 πα α ενσ α γα αι υπειπαι λι ι ψε ε ως.

Δοξολογία.

